

Волинський національний університет
імені Лесі Українки
Факультет педагогічної освіти та соціальної роботи
Кафедра загальної педагогіки та дошкільної освіти

Володимир Антонюк
Надія Антонюк

**НАСТУПНІСТЬ У ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ
ОСВІТИ ТА НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ**

Збірник тестових завдань

Луцьк 2024

УДК 373.2/.5(079.1)

ББК 74.202.9я 73-4
А-72

Рекомендовано до друку науково-методичною радою Волинського національного університету імені Лесі Українки (протокол № від).

Рецензенти:

Десятник Катерина Володимирівна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії та методики початкової освіти.

Циплюк Аліна Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки вищої школи та соціальної педагогіки.

Антонюк В. З., Антонюк Н.А.

А-72 Наступність у діяльності закладу дошкільної освіти та Нової української школи: збірник тестових завдань. – Луцьк : Вежа, 2024.–48с.

Навчально-методичне видання призначене для перевірки знань студентів під час проведення практичних занять та підсумкового контролю.

Рекомендовано студентам освітнього ступеня Бакалавр, факультету педагогічної освіти та соціальної роботи, спеціальності Дошкільна освіта.

УДК 373.2/.5(079.1)

ББК 74.202.9я 73-4

© Антонюк В.З., Антонюк Н.А, 2024

© Волинський національний університет імені Лесі Українки, 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ I. СТРУКТУРА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ.	5
РОЗДІЛ II. ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ.....	6
Тестові питання до теми 1. «Теоретичні передумови наступності у навчально-виховному процесі ЗДО і школи»	6
Тестові питання до теми 2. «Фізична готовність старших дошкільників до навчання у школі»	8
Тестові питання до теми 3. «Особистісний компонент психологічної готовності старших дошкільників до навчання в школі»	10
Тестові питання до теми 4. «Соціальний компонент психологічної готовності дитини до шкільного навчання».....	12
Тестові питання до теми 5. «Інтелектуальний компонент психологічної готовності дитини до школи»	14
Тестові питання до теми 6. «Емоційно-вольовий аспект психологічної готовності дитини до школи»	16
Тестові питання до теми 7. «Методики виявлення готовності дитини до школи»	18
Тестові питання до теми 8. «Адаптація дітей до школи»	20
Тестові питання до теми 9. «Гра як засіб формування готовності дітей до навчання в школі»	21
Тестові питання до теми 10. «Проблеми реалізації наступності дошкільної і початкової освіти у дітей з особливими освітніми потребами».	23
РОЗДІЛ III. ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАЛІКУ	26
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА	45

ВСТУП

Освітня компонента «Проблеми наступності дошкільної та початкової освіти» належить до переліку вибірових навчальних дисциплін, що пропонуються в рамках циклу професійної підготовки бакалаврів зі спеціальності «Дошкільна освіта» на другому році навчання. Вона забезпечує загальний та професійний розвиток бакалавра та спрямована на отримання поглиблених знань з проблем готовності та адаптації дитини до навчання в початковій школі, необхідних для подальшої успішної роботи.

Попередніми ОК на яких базується освітня компонента «Наступність у діяльності ЗДО та НУШ» є: педагогіка дошкільна, психологія педагогічна та дитяча, фахові методики дошкільної освіти.

Студенти під час засвоєння ОК будуть знати методи формування фізичної та психологічної готовності дітей до НУШ, володітимуть формами та методами роботи з батьками з метою формування готовності старших дошкільників до НУШ. Одержані знання будуть необхідні для вивчення навчальної дисципліни «Освітнє партнерство закладу дошкільної освіти», «Розвиток творчої особистості дитини дошкільного віку», успішного проходження практики в ЗДО.

Метою викладання ОК «Наступність у діяльності ЗДО та НУШ» є розкриття загальних закономірностей та індивідуальних особливостей психічного розвитку дітей п'яти і шести років, дати порівняльний аналіз їхньої адаптації до школи та до вимог навчальної діяльності і тим самим сприяти підготовці вчителя до роботи з першокласниками.

Завданням вивчення освітнього компонента «Наступність у діяльності ЗДО та НУШ» є:

– засвоєння та усвідомлення слухачами змісту, організаційних форм і методів навчання й виховання дітей дошкільного віку у закладі дошкільної й сім'ї з метою їх підготовки до навчання у школі.

– набуття слухачами вміння планувати, організовувати і реалізовувати пізнавальні розвиваючі і виховні аспекти педагогічного процесу, які сприяють підготовці дитини до навчання у школі.

РОЗДІЛ І. СТРУКТУРА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ.

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лек.	Практ.	Сам. роб.	Конс	Форма контролю/ Бали
Змістовий модуль 1. Психолого-педагогічні аспекти проблеми наступності дошкільної та початкової освіти						
Тема 1. Теоретичні передумови наступності у навчально-виховному процесі ЗДО і школи.	13	2	2	8	1	Р,Т/10
Тема 2. Фізична готовність старших дошкільників до навчання у школі.	17		2	14	1	РМГ,Т/10
Тема 3. Особистісний компонент психологічної готовності старших дошкільників до навчання у школі.	13	2	2	8	1	Р,Т /10
Тема 4. Соціальний компонент психологічної готовності дитини до шкільного навчання.	17		2	14	1	Р,Т /10
Тема 5. Інтелектуальний компонент психологічної готовності дитини до школи.	13	2	2	8	1	РМГ/10
Тема 6. Емоційно-вольовий аспект психологічної готовності дитини до школи.	17		2	14	1	Р,Т /10
Разом за модулем 1	90	6	12	66	5	60
Змістовий модуль 2. Основні напрями забезпечення наступності дошкільної та початкової освіти.						
Тема 7. Методики виявлення готовності дитини до школи.	13	2	2	8	1	РМГ/10
Тема 8. Адаптація дітей до школи.	17		2	14	1	Р,Т /10
Тема 9. Гра як засіб формування готовності дітей до навчання в школі.	13	2	2	8	1	РМГ,Т /10
Тема 10. Проблеми реалізації наступності дошкільної і початкової освіти у дітей з особливими потребами	17		2	14	1	Р,Т /10
Разом за модулем 2	60	4	8	44	4	40
Види підсумкових робіт (за потреби)						Бал
Модульна контрольна робота (немає)						
ІНДЗ (немає)						
Інше (вказати) Разом: 100 балів.						100
Всього годин/Балів	150	10	20	110	10	

РОЗДІЛ II. ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ.

Тестові питання до теми 1.

«Теоретичні передумови наступності у навчально-виховному процесі ЗДО і школи»

1) Наступність між ЗДО та НУШ це:

- а) простір для реалізації в педагогічному процесі дитячого садка і школи єдиної, динамічної та перспективної системи виховання і навчання старших дошкільників і молодших школярів;
- б) принцип навчання та виховання;
- в) перспективність у вивченні навчального матеріалу при переході від одного ступеня навчання до подальшого;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

2) Наступність між ЗДО та НУШ передбачає:

- а) уміння дітей рахувати та читати;
- б) врахування рівня розвитку дітей з яким вони прийшли до школи;
- в) що діти повинні знати абетку та вміти рахувати в межах 10;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

3) При переході дитини із ЗДО в школи самоцінність дошкільного дитинства:

- а) зберігається;
- б) нівелюється.

4) На дошкільній і початковій сходинках освіти перспективність – це:

- а) закономірність психічного і фізичного розвитку дитини;
- б) принцип навчання і виховання;
- в) визначення пріоритетних ліній підготовки дітей дошкільного віку до школи;
- г) процес перетворення людської істоти на суспільний індивід, утвердження її як особистості, залучення до суспільного життя як активної, дієвої сили.

5) Наступність між ЗДО та НУШ слід розглядати:

- а) як закономірність психічного і фізичного розвитку дитини;
- б) як умову реалізації безперервної освіти;
- в) як принцип навчання та виховання;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

б) "Школа не повинна вносити різкого перелому в життя дітей. Хай, ставши учнем, дитина продовжує робити сьогодні те, що робила вчора. Хай нове з'являється в його житті поступово..." відмічав/відмічала:

- а) С.У. Гончаренко;

- б) В.О. Сухомлинський;
- в) М. Монтесорі.

7) Найважливіші аспекти проблеми наступності:

- а) цільовий, змістовний, технологічний, психологічний, управлінський і структурно-організаційний;
- б) біологічний, психічний, соціальний і духовний (моральний);
- в) базисний, інформаційний, технологічний, конфіденційний.

8) «Природа хоче, щоб діти були дітьми, перш ніж стати дорослими. Якщо ми хочемо порушити цей порядок, ми виростемо скоростиглі плоди, які не матимуть ні зрілості, ні смаку і не забаряться зіпсуватися. Дайте дитинству дозріти в дітях» – писав:

- а) К. Д. Ушинський
- б) В.О.Сухомлинський
- в) Ж-Ж. Руссо

9) Цільовий аспект наступності між ЗДО та НУШ забезпечується:

- а) узгодженням цілей виховання, розвитку та принципи побудови дошкільної та початкової освіти на рівні ЗДО та НУШ;
- б) створенням зв'язаних навчальних планів і програм, їхнім узгодженням з окремими провідними освітніми галузями з урахуванням провідної діяльності та росту компетентності вихованців;
- в) відбором загальних засобів навчання, виробленням загальних підходів до організації освітньо-виховного процесу, завдяки чому навчання дошкільників здійснюється на основі специфічних для цього віку видів діяльності.

10) Змістовна наступність забезпечується:

- а) узгодженням цілей виховання, розвитку та принципи побудови дошкільної та початкової освіти на рівні ЗДО та НУШ;
- б) створенням зв'язаних навчальних планів і програм, їхнім узгодженням з окремими провідними освітніми галузями з урахуванням провідної діяльності та росту компетентності вихованців;
- в) відбором загальних засобів навчання, виробленням загальних підходів до організації освітньо-виховного процесу, завдяки чому навчання дошкільників здійснюється на основі специфічних для цього віку видів діяльності.

11) Технологічна наступність забезпечується:

- а) узгодженням цілей виховання, розвитку та принципи побудови дошкільної та початкової освіти на рівні ЗДО та НУШ;
- б) створенням зв'язаних навчальних планів і програм, їхнім узгодженням з окремими провідними освітніми галузями з урахуванням провідної діяльності та росту компетентності вихованців;

в) відбором загальних засобів навчання, виробленням загальних підходів до організації освітньо-виховного процесу, завдяки чому навчання дошкільників здійснюється на основі специфічних для цього віку видів діяльності.

12. Психологічна наступність забезпечується:

а) вдосконаленням форм і методів освітньо-виховної роботи з урахуванням загальних вікових особливостей дітей;

б) реалізацією загальних підходів до управління й організацією роботи зі здійснення зв'язків, які виробляються учасниками процесу в ході проведення спільних заходів;

в) створенням зв'язаних навчальних планів і програм, їхнім узгодженням з окремими провідними освітніми галузями з урахуванням провідної діяльності та росту компетентності вихованців.

13. Управлінська та структурно-організаційна наступність забезпечується:

а) вдосконаленням форм і методів освітньо-виховної роботи з урахуванням загальних вікових особливостей дітей;

б) реалізацією загальних підходів до управління й організацією роботи зі здійснення зв'язків, які виробляються учасниками процесу в ході проведення спільних заходів;

в) створенням зв'язаних навчальних планів і програм, їхнім узгодженням з окремими провідними освітніми галузями з урахуванням провідної діяльності та росту компетентності вихованців.

Тестові питання до теми 2.

«Фізична готовність старших дошкільників до навчання у школі»

1) «Щоб зробити дитину розумною і розсудливою, зробіть її міцною і здоровою» – писав:

- а) К. Д. Ушинський
- б) В.О.Сухомлинський
- в) Ж-Ж. Руссо.

2) Згідно визначення ВООЗ (всесвітня організація охорони здоров'я) здоров'я це:

- а) відсутність хвороб або фізичних вад;
- б) стан повного фізичного, духовного і соціального благополуччя;
- в) здоровий спосіб життя;
- г) дотримання правил гігієни;
- д) усі зазначені відповіді правильні.

3) Мета ЗДО щодо фізичного розвитку дітей:

- а) виховання у дошкільників бажання систематично займатися фізичними вправами;
- б) вести здоровий спосіб життя;
- в) розвиток основних фізичних якостей дітей;
- г) пошук сучасних інноваційних технологій щодо фізкультурно-оздоровчої роботи;
- д) усі зазначені відповіді правильні.

4) Оцінюючи рівень фізичної готовності майбутнього учня, важливо звертати увагу на:

- а) наявність хронічних захворювань, частота захворювань і схильність дитини сезонним інфекціям;
- б) вік дитини, ріст, масу тіла;
- в) мотиваційну та соціальну готовність дитини до навчання в школі;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

5) В існуючій схемі комплексної оцінки стану здоров'я всі діти розділяються:

- а) на дві групи;
- б) на три групи;
- в) на чотири групи;
- г) на п'ять груп.

6) Типова структура занять з фізичної культури:

- а) шиккування в шеренгу, комплекс загальнорозвиваючих вправ, ходьба у поєднанні з вправами на відновлення дихання;
- б) лікувально-профілактична робота, фізіологічно доцільний режим дня, систематичне загартування;
- в) підготовча частина, основна частина, заключна частина заняття;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

7) Мета підготовчої частини заняття з фізичної культури:

- а) активізація уваги дітей, забезпечення фізіологічної та психічної підготовки дитячого організму до основних фізичних навантажень;
- б) навчання та вдосконалення основних рухів, розвиток фізичних характеристик дітей;
- в) забезпечення поступового переходу дітей від стану збудження до стану спокою;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

8) Мета основної частини заняття з фізичної культури:

- а) активізація уваги дітей, забезпечення фізіологічної та психічної підготовки дитячого організму до основних фізичних навантажень;
- б) навчання та вдосконалення основних рухів, розвиток фізичних характеристик дітей;

в) забезпечення поступового переходу дітей від стану збудження до стану спокою;

г) усі зазначені відповіді правильні.

9) Мета заключної частини заняття з фізичної культури:

а) активізація уваги дітей, забезпечення фізіологічної та психічної підготовки дитячого організму до основних фізичних навантажень;

б) навчання та вдосконалення основних рухів, розвиток фізичних характеристик дітей;

в) забезпечення поступового переходу дітей від стану збудження до стану спокою;

г) усі зазначені відповіді правильні.

10) День здоров'я проводиться в ЗДО:

а) 1 раз на тиждень;

б) 1 раз на місяць;

в) 1 раз на 3 місяці;

г) 1 раз на рік;

д) 2 рази на рік.

Тестові питання до теми 3.

«Особистісний компонент психологічної готовності старших дошкільників до навчання в школі»

1) Особистісний компонент (мотиваційна готовність) готовності дитини до школи – це:

а) наявність запасу конкретних знань так і базового кругозору, розумових вмінь для спроможності виділити навчальне завдання і виконати його;

б) спроможність до регуляції дитиною власної поведінки та емоційних виявів відповідно до навчальних ситуацій та соціальних вимог, здатність довільно спрямовувати свою психічну діяльність, формування емоційної зрілості;

в) наявність позитивного ставлення до перспективи шкільного навчання, стійкого бажання навчатись в школі;

г) спроможність дитини адаптуватись до нових соціальних умов шкільного навчання, прийняти на себе навчальні обов'язки, прийняти нову соціальну позицію - становища школяра, налагоджувати ефективне спілкування з новими дорослими та ровесниками.

2) Особистісна готовність дитини до школи включає в себе:

а) сформовану довільну поведінку, об'єктивну самооцінку та мотивацію (пізнавальну та соціальну, з переважанням соціальної), виявлення активності, ініціативності, самостійності, вміння брати на себе відповідальність з результату власної навчальної діяльності, регулювати власну діяльність;

б) адекватність дитини, її здатність жити і розвиватися в соціальному оточенні, мати відповідні навички комунікації, соціальну компетентність (вербальну активність, виконання вимог та дотримання правил поведінки, відстоювання власної позиції, прийняття рішень, орієнтація у просторі та часі);

в) рівень розвитку пізнавальної сфери дошкільника і загальний рівень розумового розвитку дитини, важливим показником якого є системність уявлень, знань про довкілля, життя природи, деякі соціальні явища;

г) потребу в соціальній відповідності (“гарний - поганий”, “добрий - злий”, “вірний - невірний” тощо), здатність співпереживати, емоційну децентрацію.

3) Особистісна готовність проявляється:

а) у стабілізації взаємин з однолітками, утворення “дитячого суспільства”, оформленні дитячої субкультури з притаманною їй територією, правилами співжиття, інтересами, ролями, перевагами, пріоритетними цінностями, соціальним статусом кожного її члена;

б) у формуванні в дитини початкових умінь у області навчальної діяльності, зокрема, вміння виділити навчальну задачу і перетворити її на самостійну мету діяльності;

в) у регулюванні дитиною своєї поведінки, виражене у вмінні переборювати труднощі при досягненні мети;

г) у ставленні дошкільняти до навчання, вчителя, самого себе.

4) Пізнавальні мотиви 6-річних першокласників:

а) нестійкі, ситуативні;

б) стійкі, сформовані;

в) залежать від вчителя та батьків.

5) Розрізняють дошкільників з такими типами ставлення до перспективи майбутнього навчання в школі:

а) неproblemні, problemні, середні;

б) позитивна мотивація, негативне ставлення, індиферентне (байдуже ставлення);

в) завищене очікування від школи, занижене очікування, середнє очікування від школи.

6) Причиною неуспішного навчання маленьких учнів частіше буває:

а) недостатній вольовий розвиток;

б) недостатній інтелектуальний розвиток;

в) фізична слабкість;

г) усі відповіді правильні.

7) По завершенні дошкільного віку має скластися така форма спілкування дитини і дорослих, як:

а) позаситуативно-особистісне спілкування;

б) міжособистісне спілкування;

- в) особистісно-групове спілкування;
- г) усі відповіді правильні.

8) Складові особистісної готовності дитини до школи:

- а) вміння підпорядковувати власні дії виконанню навчального завдання, поступатися, якщо це необхідно, своїми бажаннями, адекватно сприймати позицію вчителя, його професійну роль;
- б) вміння дитини будувати стосунки з однолітками, брати на себе відповідальність, роль лідера, доброзичливо ставитися до всіх дітей;
- в) розвиток самосвідомості, тобто розуміння дитиною того, що вона собою являє, які здібності має, як до неї ставляться інші люди;
- г) усі відповіді правильні.

9) Значна частина труднощів у навчанні шестирічок пов'язана з тим, що:

- а) тривалість уроків у школі значно більша за тривалість занять в ЗДО;
- б) діти не можуть довго слухати і чути педагога, розуміти й утримувати завдання, зосереджуватися на навчальній дії;
- в) завдань на уроці в школі є значно більше ніж на занятті в ЗДО;
- г) усі відповіді правильні.

10) Самооцінка дітей старшого дошкільного віку як правило:

- а) нормальна;
- б) занижена;
- в) завищена.

Тестові питання до теми 4.

«Соціальний компонент психологічної готовності дитини до шкільного навчання»

1) Соціальний компонент готовності дитини до школи – це:

- а) наявність запасу конкретних знань так і базового кругозору, розумових вмінь для спроможності виділити навчальне завдання і виконати його;
- б) спроможність до регуляції дитиною власної поведінки та емоційних виявів відповідно до навчальних ситуацій та соціальних вимог, здатність довільно спрямовувати свою психічну діяльність, формування емоційної зрілості;
- в) наявність позитивного ставлення до перспективи шкільного навчання, стійкого бажання навчатись в школі;
- г) спроможність дитини адаптуватись до нових соціальних умов шкільного навчання, прийняти на себе навчальні обов'язки, прийняти нову соціальну позицію - становища школяра, налагоджувати ефективне спілкування з новими дорослими та ровесниками.

2) Соціальна готовність включає в себе:

- а) сформовану довільну поведінку, об'єктивну самооцінку та мотивацію

(пізнавальну та соціальну, з переважанням соціальної), виявлення активності, ініціативності, самостійності, вміння брати на себе відповідальність з результати власної навчальної діяльності, регулювати власну діяльність;

б) адекватність дитини, її здатність жити і розвиватися в соціальному оточенні, мати відповідні навички комунікації, соціальну компетентність (вербальну активність, виконання вимог та дотримання правил поведінки, відстоювання власної позиції, прийняття рішень, орієнтація у просторі та часі);

в) рівень розвитку пізнавальної сфери дошкільника і загальний рівень розумового розвитку дитини, важливим показником якого є системність уявлень, знань про довкілля, життя природи, деякі соціальні явища;

г) потребу в соціальній відповідності (“гарний - поганий”, “добрий - злий”, “вірний - невірний” тощо), здатність співпереживати, емоційну децентрацію.

3) Соціальна готовність проявляється:

а) у стабілізації взаємин з однолітками, утворення “дитячого суспільства”, оформленні дитячої субкультури з притаманною їй територією, правилами співжиття, інтересами, ролями, перевагами, пріоритетними цінностями, соціальним статусом кожного її члена;

б) у формуванні в дитини початкових умінь у області навчальної діяльності, зокрема, вміння виділити навчальну задачу і перетворити її на самостійну мету діяльності;

в) у регулюванні дитиною своєї поведінки, виражене у вмінні переборювати труднощі при досягненні мети;

г) у ставленні дошкільняти до навчання, вчителя, самого себе.

4) Соціалізація – це:

а) повернення особи в суспільство;

б) відлучення особи від старих цінностей, норм, ролей і правил поведінки;

в) навчання новим цінностям, нормам, ролям і правилам поведінки замість старих;

г) процес включення індивіда до системи соціальних зв'язків та відносин, його активної взаємодії з оточенням, у результаті якої він засвоює зразки поведінки, соціальні норми і цінності.

5) Соціалізація – це процес:

а) швидкий, не потребує докладання зусиль;

б) складний і тривалий;

в) шкідливий і непотрібний.

6) Соціалізація, що відбувається у дитинстві, називається:

а) нульовою соціалізацією;

б) первинною соціалізацією;

в) вторинною соціалізацією;

г) десоціалізацією.

7) Соціальна адаптація — це:

- а) стан суспільства, за якого забезпечується номінальний рівень соціальних умов та соціальних благ – матеріальних, санітарно-епідеміологічних, екологічних, психологічних;
- б) процес розпаду внутрішньої структури соціальної групи або соціальної системи;
- в) процес пристосування індивіда до умов життєдіяльності, до рольових функцій та норм поведінки, до форм соціальної взаємодії, що склалися у спільноті, до якої інтегрується індивід;
- г) порушення психічного розвитку індивіда, для якого характерна різка втрата набутих навичок.

8) Агенти соціалізації дитини:

- а) сім'я;
- б) ЗДО;
- в) школа;
- г) усі відповіді правильні.

9) Інтеріоризація – це:

- а) повернення особи в суспільство;
- б) відлучення особи від старих цінностей, норм, ролей і правил поведінки;
- в) навчання новим цінностям, нормам, ролям і правилам поведінки замість старих;
- г) процес включення соціальних норм і цінностей до внутрішнього світу людини, тобто заміни зовнішніх санкцій самоконтролем.

10) Зміст процесу соціалізації як педагогічного явища розглядають як ряд взаємозв'язаних компонентів:

- а) комунікативний, пізнавальний, поведінковий, ціннісний;
- б) інтелектуальний, емоційно-вольовий, соціальний, мотиваційний;
- в) когнітивний, правовий, інформаційний, психологічний.

Тестові питання до теми 5.**«Інтелектуальний компонент психологічної готовності дитини до школи»****1) Інтелектуальний компонент готовності дитини до школи – це:**

- а) наявність запасу конкретних знань так і базового кругозору, розумових вмінь для спроможності виділити навчальне завдання і виконати його;
- б) спроможність до регуляції дитиною власної поведінки та емоційних виявів відповідно до навчальних ситуацій та соціальних вимог, здатність довільно спрямовувати свою психічну діяльність, формування емоційної зрілості;
- в) наявність позитивного ставлення до перспективи шкільного навчання, стійкого бажання навчатись в школі;
- г) спроможність дитини адаптуватись до нових соціальних умов шкільного навчання, прийняти на себе навчальні обов'язки, прийняти нову соціальну

позицію - становища школяра, налагоджувати ефективне спілкування з новими дорослими та ровесниками.

2) Інтелектуальна готовність дитини до школи включає в себе:

а) сформовану довільну поведінку, об'єктивну самооцінку та мотивацію (пізнавальну та соціальну, з переважанням соціальної), виявлення активності, ініціативності, самостійності, вміння брати на себе відповідальність з результати власної навчальної діяльності, регулювати власну діяльність;

б) адекватність дитини, її здатність жити і розвиватися в соціальному оточенні, мати відповідні навички комунікації, соціальну компетентність (вербальну активність, виконання вимог та дотримання правил поведінки, відстоювання власної позиції, прийняття рішень, орієнтація у просторі та часі);

в) рівень розвитку пізнавальної сфери дошкільника і загальний рівень розумового розвитку дитини, важливим показником якого є системність уявлень, знань про довкілля, життя природи, деякі соціальні явища;

г) потребу в соціальній відповідності (“гарний - поганий”, “добрий - злий”, “вірний - невірний” тощо), здатність співпереживати, емоційну децентрацію.

3) Інтелектуальна готовність дитини до школи проявляється:

а) у стабілізації взаємин з однолітками, утворення “дитячого суспільства”, оформленні дитячої субкультури з притаманною їй територією, правилами співжиття, інтересами, ролями, перевагами, пріоритетними цінностями, соціальним статусом кожного її члена;

б) у формуванні в дитини початкових умінь у області навчальної діяльності, зокрема, вміння виділити навчальну задачу і перетворити її на самостійну мету діяльності;

в) у регулюванні дитиною своєї поведінки, виражене у вмінні переборювати труднощі при досягненні мети;

г) у ставленні дошкільняти до навчання, вчителя, самого себе.

4) Інтелект – це:

а) загальна здатність до пізнання і рішення проблем, визначає успішність будь-якої діяльності і є основою інших здібностей;

б) система усіх пізнавальних здібностей індивіда: відчуття, сприйняття, пам'яті, мислення, уяви;

в) здатність до рішення проблем без проб і помилок «в умі»;

г) усі відповіді правильні.

5) Виділяють такі форми інтелектуальної поведінки:

а) логіко-математичний, просторовий, лінгвістичний;

б) вербальний інтелект, здатність вирішувати проблеми, практичний інтелект;

в) емоційний, музичний, міжособистісний;

г) усі відповіді правильні.

6) До інтелектуальної сфери особистості належать такі пізнавальні процеси:

- а) пам'ять, відчуття, сприймання, мислення, увага, уява, мовлення;
- б) генетичний, освітній, інформаційний, феноменологічний;
- в) орієнтування в просторі, вміння робити логічні висновки, критичне мислення;
- г) усі відповіді правильні.

7) У дошкільному віці дитина може вирішувати життєві задачі трьома способами:

- а) вербально-логічним, візуально-просторовим і моторно-руховим;
- б) наочно-дієвим, наочно-образним і шляхом логічного міркування, що спирається на поняття;
- в) міжособистісним, внутрішньособистісним і емоційним.

8) У вітчизняній педагогіці при вивченні інтелектуального компоненту психологічної готовності до школи акцент робиться на:

- а) на суму засвоєних дитиною знань;
- б) на рівень розвитку інтелектуальних процесів;
- в) усі відповіді правильні.

9. Провідним в інтелектуальній готовності дитини до школи є:

- а) розвиток дрібної моторики руки;
- б) розвиток зорово-рухових координації;
- в) розвиток мовлення;
- г) усі відповіді правильні.

10. Аналіз – це:

- а) виділення властивостей об'єкта, виділення об'єкта із групи або виділення групи об'єктів за певною ознакою;
- б) об'єднання різних елементів (ознак, властивостей) у єдине ціле;
- в) побудова впорядкованих зростаючих або спадаючих рядів;
- г) усі відповіді правильні.

Тестові питання до теми 6.

«Емоційно-вольовий аспект психологічної готовності дитини до школи»

1) Емоційно-вольовий компонент готовності дитини до школи – це:

- а) як наявність запасу конкретних знань так і базового кругозору, розумових вмінь для спроможності виділити навчальне завдання і виконати його;
- б) спроможність до регуляції дитиною власної поведінки та емоційних виявів відповідно до навчальних ситуацій та соціальних вимог, здатність довільно спрямовувати свою психічну діяльність, формування емоційної зрілості;

в) наявність позитивного ставлення до перспективи шкільного навчання, стійкого бажання навчатись в школі;

г) спроможність дитини адаптуватись до нових соціальних умов шкільного навчання, прийняти на себе навчальні обов'язки, прийняти нову соціальну позицію - становища школяра, налагоджувати ефективне спілкування з новими дорослими та ровесниками.

2) Емоційно-вольова готовність включає в себе:

а) сформовану довільну поведінку, об'єктивну самооцінку та мотивацію (пізнавальну та соціальну, з переважанням соціальної), виявлення активності, ініціативності, самостійності, вміння брати на себе відповідальність з результати власної навчальної діяльності, регулювати власну діяльність;

б) адекватність дитини, її здатність жити і розвиватися в соціальному оточенні, мати відповідні навички комунікації, соціальну компетентність (вербальну активність, виконання вимог та дотримання правил поведінки, відстоювання власної позиції, прийняття рішень, орієнтація у просторі та часі);

в) рівень розвитку пізнавальної сфери дошкільника і загальний рівень розумового розвитку дитини, важливим показником якого є системність уявлень, знань про довкілля, життя природи, деякі соціальні явища;

г) потребу в соціальній відповідності (“гарний - поганий”, “добрий - злий”, “вірний - невірний” тощо), здатність співпереживати, емоційну децентрацію.

3) Емоційно-вольова готовність проявляється:

а) у стабілізації взаємин з однолітками, утворення “дитячого суспільства”, оформленні дитячої субкультури з притаманною їй територією, правилами співжиття, інтересами, ролями, перевагами, пріоритетними цінностями, соціальним статусом кожного її члена;

б) у формуванні в дитини початкових умінь у області навчальної діяльності, зокрема, вміння виділити навчальну задачу і перетворити її на самостійну мету діяльності;

в) у регулюванні дитиною своє поведінки, виражене у вмінні переборювати труднощі при досягненні мети;

г) у ставленні дошкільняти до навчання, вчителя, самого себе.

4) Емоція – це:

а) жадаба діяльності, якої-небудь дії;

б) діяльність яка характеризується ризикованими вчинками заради досягнення легкого успіху;

в) діяльність з оцінювання інформації про зовнішній і внутрішній світ, яка потрапляє до мозку.

5) Емоція оцінює дійсність і доводить свою оцінку до відома організму мовою:

а) логіки;

б) переживань;

- в) розсудливості;
- г) переконання.

6) Усвідомлення дитиною своїх почуттів і емоційних проявів та керування ними відбувається за допомогою:

- а) думок;
- б) дій;
- в) мовлення;
- г) дорослих.

7) У старшому дошкільному віці емоційна поведінка набуває нових якостей:

- а) дитина втрачає безпосередність і не виражає своїх емоцій;
- б) дитина починає стриманіше проявляти свої емоції;
- в) дитина починає експресивніше проявляти свої емоції;
- г) дитина не володіє своїми емоціями.

8) Фрустрація – це:

- а) емоційною реакцією на перешкоду на шляху до досягнення усвідомленої мети;
- б) це стан високого емоційного піднесення, радості або щастя, який може супроводжуватися відчуттям ентузіазму або захоплення;
- в) велике збудження, хвилювання, викликане якоюсь подією, боротьбою інтересів навколо якоїсь справи, питання;
- г) усі відповіді правильні.

9) Якщо стан фрустрації часто повторюється в ранньому дитинстві то може у дитини закріпити:

- а) млявість, байдужість, безініціативність;
- б) агресивність, заздрісність, озлобленість
- в) усі відповіді правильні.

10) Глоричні види емоцій:

- а) виникають на основі потреби в сприянні, допомозі;
- б) пов'язані в потребі спілкування;
- в) пов'язані з потребою в самосвідомості.

Тестові питання до теми 7.

«Методики виявлення готовності дитини до школи»

1) Психологічну готовність старших дошкільників до навчання у школі можна визначати за допомогою:

- а) глибокої діагностики;
- б) smart-діагностики;
- в) психолого-педагогічної діагностики;

г) експрес-діагностики.

2) Діагностика дитини до школи включає в себе:

- а) один блок;
- б) дві частини;
- в) три частини;
- г) чотири частини.

3) Перелік методик діагностування і «сценарій» бесіди залежать від того, де саме відбувається спілкування практичного психолога з дитиною, — у дитячому садку чи в школі:

- а) так;
- б) ні;

4) Діагностування майбутніх першокласників відбувається у ЗДО:

- а) в січні-лютому;
- б) в лютому-березні;
- в) в березні-квітні;
- г) в квітні-травні.

5) Дитині на момент діагностування має виповнитися:

- а) не менше 5 років;
- б) не менше 5 років 6 місяців;
- в) не менше 5 років 9 місяців;
- г) не менше 6 років.

6) Психологічне обстеження має тривати не більше:

- а) 15 хв;
- б) 30 хв;
- в) 45 хв;
- г) 60 хв.

7) Діагностування майбутнього першокласника відбувається:

- а) колективно;
- б) в груповій формі;
- в) індивідуально;
- г) за рішенням батьківського комітету.

8) Під час виконання завдань:

- а) слід в м'якій формі вказувати дитині на її помилки;
- б) слід чітко вказувати дитині на її помилки;
- в) слід чітко вказувати батькам на помилки дитини;
- г) слід говорити дитині, що вона все робить правильно незалежно від реального результату.

9) Під час діагностування дитини психолог:

- а) не звертає увагу на батьків;
- б) залучає батьків до виконання завдань дитиною;
- в) дає батькам завдання заповнити анкети, заяву тощо, щоб не впливали на відповіді дитини;
- г) батьки не допускаються в кабінет для тестування.

10) Після того як дитина закінчить виконання всіх завдань, із батьками обговорюються результати діагностики щодо готовності їхньої дитини до навчання в школі:

- а) так;
- б) ні;

**Тестові питання до теми 8.
«Адаптація дітей до школи»**

1) Як найбільш загальний результат розвитку дитини і показник його адекватності, у кінці вікового періоду у дошкільнят формується інтегральне особистісне новоутворення:

- а) психологічна готовність до навчання в школі;
- б) шкільна зрілість дошкільнят;
- в) фізична готовність дитини до навчання в школі.

2) Шкільна зрілість дошкільняти це:

- а) прийнятний рівень фізичного і психічного розвитку шестирічної дитини, що забезпечує її адекватне пристосування до умов шкільного навчання;
- б) можливість дитини висіди 35 хв. на уроці;
- в) уміння слухати і виконувати вимоги педагога;
- г) уміння розрізняти спілкування із педагогом і однолітками.

3) Шкільна зрілість дошкільників складається з:

- а) когнітивного та емоційного компонентів дитини;
- б) соціального та мотиваційного компонентів дитини;
- в) фізичного та психологічного компонентів дитини;
- г) інтелектуального компоненту дитини.

4) Основною метою визначення психологічної готовності до шкільного навчання є:

- а) формування фізичної готовності дитини до школи;
- б) відвідування психолога та, за потреби, сімейна терапія;
- в) профілактика шкільної дезадаптації;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

5) Шкільна адаптація – це:

- а) уникнення булінгу у шкільному колективі;

- б) перебудова пізнавальної, мотиваційної та емоційно-вольової сфер дитини при переході до систематичного організованого шкільного навчання;
- в) швидко навчитися читати, писати і рахувати, щоб не відставати у школі;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

6) Мета адаптаційного періоду:

- а) створити психолого-педагогічні умови, які б забезпечили сприятливий перебіг пристосування першокласників до шкільного навчання і життя;
- б) навчитися читати та писати;
- в) згуртувати дітей в єдиний колектив;
- г) створити батьківський комітет і вирішити усі організаційні питання.

7) Є такі види адаптації:

- а) первинна, вторинна, третинна;
- б) біологічна (фізіологічна), психологічна, соціальна;
- в) когнітивна, емоційна, вольова;
- г) адекватна, неадекватна.

8) Біологічна адаптація – це:

- а) уникнення булінгу в дитячому колективі;
- б) процес, за допомогою якого дитина група досягають стану соціальної рівноваги, відсутності переживання конфлікту із оточуючими людьми;
- в) пристосування до нової системи вимог, пов'язаних з виконанням навчальної діяльності;
- г) пристосування організму дитини до нового режиму навчання й життя.

9) Рівні адаптації дітей до школи:

- а) високий, середній, низький;
- б) первинний, вторинний, третинний;
- в) адекватний, неадекватний;
- г) успішний, неуспішний.

10) Тривалість адаптаційного періоду залежить від:

- а) стану здоров'я та розумового розвитку дитини;
- б) рівня розвитку адаптаційних механізмів;
- в) досвід спілкування з дорослими та однолітками;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

Тестові питання до теми 9.

«Гра як засіб формування готовності дітей до навчання в школі»

1) Дитяча гра – це:

- а) штучна діяльність дитини, яка відбувається заради певної зовнішньої мети;
- б) вид діяльності, яка є самоціллю в дитинстві;

в) дитяча «робота», яка часто потребує обережності і концентрування уваги;
 г) діяльність, спрямована на орієнтування в предметній і соціальній дійсності, в якій дитина відображає враження від їх пізнання.

2) Коли дитина грається, її увага має бути спрямована:

- а) на процес;
- б) на результат, який вона задає собі сама;
- в) на результат, який задає їй дорослий;
- г) усі відповіді правильні.

3) Дитяча гра:

- а) відбувається за межами повсякденної реальності і має бути вільною від наслідків і ризиків;
- б) це пасивне переживання, де дитина – спостерігач;
- в) це дія, коли діти слідуєть чужим задумам і правилам;
- г) усі відповіді правильні.

4) Гра як провідна діяльність виникає тоді,

- а) коли дитині треба іти до школи;
- б) коли батьки чи педагоги планують на це час і підбирають відповідне середовище;
- в) коли дитина прагне активно увійти у життя дорослих, проте ще не має для цього потрібних знань, умінь, здібностей;
- г) усі відповіді правильні.

5) За мотиваційними критеріями ігри поділяються на:

- а) психо-чуттєві (сенсорні), рухові, соціальні, розважальні;
- б) рухливі, малорухливі, інтелектуальні, музичні; сюжетно-рольові, забави, атракціони, конкурси;
- в) дидактичні, інтелектуальні, обрядові.

6) За змістово-процесуальними критеріями ігри поділяються на:

- а) психо-чуттєві (сенсорні), рухові, соціальні, розважальні;
- б) рухливі, малорухливі, інтелектуальні, музичні; сюжетно-рольові, забави, атракціони, конкурси;
- в) дидактичні, інтелектуальні, обрядові.

7) Психо-чуттєві (сенсорні) ігри, це ігри:

- а) які здійснюють тілесний розвиток дитини, формують такі необхідні якості, як спритність, гнучкість, силу, швидкість, координацію рухів;
- б) які сприяють соціалізації дитини в процесі спілкування, виконанню необхідних правил, вироблення моральних рис;
- в) які сприяють розвитку гостроти сприймання, мислення і пізнання навколишнього світу, що є основою для набуття знань, умінь.

8) Дидактична гра – це:

- а) розігрування в особах літературного твору, відтворення за допомогою виражальних засобів (інтонації, міміки, жестів, пози, ходи) конкретних образів;
- б) образна гра за певним задумом дітей, який розкривається через відповідні події (сюжет, фабула) і розігрування ролей;
- в) це гра, спрямована на формування у дитини потреби в знаннях, активного інтересу до того, що може стати їх новим джерелом.

9) Сюжетно-рольова гра – це:

- а) розігрування в особах літературного твору, відтворення за допомогою виражальних засобів (інтонації, міміки, жестів, пози, ходи) конкретних образів;
- б) образна гра за певним задумом дітей, який розкривається через відповідні події (сюжет, фабула) і розігрування ролей;
- в) це гра, спрямована на формування у дитини потреби в знаннях, активного інтересу до того, що може стати їх новим джерелом.

10) Театралізована гра – це:

- а) розігрування в особах літературного твору, відтворення за допомогою виражальних засобів (інтонації, міміки, жестів, пози, ходи) конкретних образів;
- б) образна гра за певним задумом дітей, який розкривається через відповідні події (сюжет, фабула) і розігрування ролей;
- в) це гра, спрямована на формування у дитини потреби в знаннях, активного інтересу до того, що може стати їх новим джерелом.

Тестові питання до теми 10.**«Проблеми реалізації наступності дошкільної і початкової освіти у дітей з особливими освітніми потребами».****1) Дитина з особливими освітніми потребами — це:**

- а) це людина до 18 років, що потребує додаткової підтримки в освітньому процесі;
- б) це людина до 16 років, що потребує додаткової підтримки в освітньому процесі;
- в) це людина до 14 років, що потребує додаткової підтримки в освітньому процесі;
- г) це дитина, що навчається у початковій школі і потребує додаткової підтримки в освітньому процесі.

2) Діти-мігранти належать до дітей з особливими освітніми потребами:

- а) так;
- б) ні.

3) Інклюзивне навчання – це:

- а) спосіб організації освітнього процесу дітей самостійно їхніми батьками;
- б) навчання дитини в домашніх умовах без відвідування загальноосвітньої школи;
- в) система освітніх послуг, гарантованих державою, що базується на принципах недискримінації, врахування багатоманітності людини, ефективного залучення та включення до освітнього процесу всіх його учасників;
- г) усі відповіді правильні.

4) Інклюзивне освітнє середовище – це:

- а) осередок творчості, досліджень, нових відкриттів та вражаючих експериментів;
- б) сукупність умов, способів і засобів їх реалізації для спільного навчання, виховання та розвитку здобувачів освіти з урахуванням їхніх потреб та можливостей;
- в) сукупність зовнішніх умов, факторів, впливів, способів навчання і виховання, необхідних для успішного функціонування освіти.

5) Нормативи наповнюваності груп ЗДО компенсуючого типу:

- а) 15;
- б) 20;
- в) 6;
- г) 8;
- д) затверджуються центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

6) Максимальна наповнюваність інклюзивних груп, осіб:

- а) 15;
- б) 20;
- в) 6;
- г) 8.

7) Кількість дітей з особливими освітніми потребами в інклюзивних групах, осіб:

- а) 5-7;
- б) 1-3;
- в) 3-5;
- г) 7-10.

8) Максимальна наповнюваність груп для глухих і сліпих дітей, осіб:

- а) 6;
- б) 8;
- в) 10;
- г) 15.

9) Максимальна наповнюваність груп для дітей зі зниженим зором, осіб:

- а) 12;
- б) 15;
- в) 20;
- г) 10.

10) Дітей з тяжкими порушеннями опорно-рухового апарату, які самостійно не пересуваються і потребують індивідуального догляду, зараховують в інклюзивні групи:

- а) з короткотривалим режимом перебування;
- б) за умови постійного супроводу дитини асистентом;
- в) з тривалим режимом перебування;
- г) не зараховують.

РОЗДІЛ III. ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАЛІКУ

1) Наступність між ЗДО та НУШ це:

- а) простір для реалізації в педагогічному процесі дитячого садка і школи єдиної, динамічної та перспективної системи виховання і навчання старших дошкільників і молодших школярів;
- б) принцип навчання та виховання;
- в) перспективність у вивченні навчального матеріалу при переході від одного ступеня навчання до подальшого;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

2) Наступність між ЗДО та НУШ передбачає:

- а) уміння дітей рахувати та читати;
- б) врахування рівня розвитку дітей з яким вони прийшли до школи;
- в) що діти повинні знати абетку та вміти рахувати в межах 10;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

3) При переході дитини із ЗДО в школи самоцінність дошкільного дитинства:

- а) зберігається;
- б) нівелюється.

4) На дошкільній і початковій сходинках освіти перспективність – це:

- а) закономірність психічного і фізичного розвитку дитини;
- б) принцип навчання і виховання;
- в) визначення пріоритетних ліній підготовки дітей дошкільного віку до школи;
- г) процес перетворення людської істоти на суспільний індивід, утвердження її як особистості, залучення до суспільного життя як активної, дієвої сили.

5) Наступність між ЗДО та НУШ слід розглядати:

- а) як закономірність психічного і фізичного розвитку дитини;
- б) як умову реалізації безперервної освіти;
- в) як принцип навчання та виховання;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

6) "Школа не повинна вносити різкого перелому в життя дітей. Хай, ставши учнем, дитина продовжує робити сьогодні те, що робила вчора. Хай нове з'являється в його житті поступово..." відмічав/відмічала:

- а) С.У. Гончаренко;
- б) В.О. Сухомлинський;
- в) М. Монтесорі.

7) Найважливіші аспекти проблеми наступності:

- а) цільовий, змістовний, технологічний, психологічний, управлінський і структурно-організаційний;
- б) біологічний, психічний, соціальний і духовний (моральний);
- в) базисний, інформаційний, технологічний, конфіденційний.

8) «Природа хоче, щоб діти були дітьми, перш ніж стати дорослими. Якщо ми хочемо порушити цей порядок, ми виростемо скоростиглі плоди, які не матимуть ні зрілості, ні смаку і не забаряться зіпсуватися. Дайте дитинству дозріти в дітях» – писав:

- а) К. Д. Ушинський
- б) В.О.Сухомлинський
- в) Ж-Ж. Руссо

9) Цільовий аспект наступності між ЗДО та НУШ забезпечується:

- а) узгодженням цілей виховання, розвитку та принципи побудови дошкільної та початкової освіти на рівні ЗДО та НУШ;
- б) створенням зв'язаних навчальних планів і програм, їхнім узгодженням з окремими провідними освітніми галузями з урахуванням провідної діяльності та росту компетентності вихованців;
- в) відбором загальних засобів навчання, виробленням загальних підходів до організації освітньо-виховного процесу, завдяки чому навчання дошкільників здійснюється на основі специфічних для цього віку видів діяльності.

10) Змістовна наступність забезпечується:

- а) узгодженням цілей виховання, розвитку та принципи побудови дошкільної та початкової освіти на рівні ЗДО та НУШ;
- б) створенням зв'язаних навчальних планів і програм, їхнім узгодженням з окремими провідними освітніми галузями з урахуванням провідної діяльності та росту компетентності вихованців;
- в) відбором загальних засобів навчання, виробленням загальних підходів до організації освітньо-виховного процесу, завдяки чому навчання дошкільників здійснюється на основі специфічних для цього віку видів діяльності.

11) Технологічна наступність забезпечується:

- а) узгодженням цілей виховання, розвитку та принципи побудови дошкільної та початкової освіти на рівні ЗДО та НУШ;
- б) створенням зв'язаних навчальних планів і програм, їхнім узгодженням з окремими провідними освітніми галузями з урахуванням провідної діяльності та росту компетентності вихованців;
- в) відбором загальних засобів навчання, виробленням загальних підходів до організації освітньо-виховного процесу, завдяки чому навчання дошкільників здійснюється на основі специфічних для цього віку видів діяльності.

12. Психологічна наступність забезпечується:

а) вдосконаленням форм і методів освітньо-виховної роботи з урахуванням загальних вікових особливостей дітей;

б) реалізацією загальних підходів до управління й організацією роботи зі здійснення зв'язків, які виробляються учасниками процесу в ході проведення спільних заходів;

в) створенням зв'язаних навчальних планів і програм, їхнім узгодженням з окремими провідними освітніми галузями з урахуванням провідної діяльності та росту компетентності вихованців.

13. Управлінська та структурно-організаційна наступність забезпечується:

а) вдосконаленням форм і методів освітньо-виховної роботи з урахуванням загальних вікових особливостей дітей;

б) реалізацією загальних підходів до управління й організацією роботи зі здійснення зв'язків, які виробляються учасниками процесу в ході проведення спільних заходів;

в) створенням зв'язаних навчальних планів і програм, їхнім узгодженням з окремими провідними освітніми галузями з урахуванням провідної діяльності та росту компетентності вихованців.

14) «Щоб зробити дитину розумною і розсудливою, зробіть її міцною і здоровою» – писав:

а) К. Д. Ушинський

б) В.О.Сухомлинський

в) Ж-Ж. Руссо.

15) Згідно визначення ВООЗ (всесвітня організація охорони здоров'я) здоров'я це:

а) відсутність хвороб або фізичних вад;

б) стан повного фізичного, духовного і соціального благополуччя;

в) здоровий спосіб життя;

г) дотримання правил гігієни;

д) усі зазначені відповіді правильні.

16) Мета ЗДО щодо фізичного розвитку дітей:

а) виховання у дошкільників бажання систематично займатися фізичними вправами;

б) вести здоровий спосіб життя;

в) розвиток основних фізичних якостей дітей;

г) пошук сучасних інноваційних технологій щодо фізкультурно-оздоровчої роботи;

д) усі зазначені відповіді правильні.

17) Оцінюючи рівень фізичної готовності майбутнього учня, важливо звертати увагу на:

- а) наявність хронічних захворювань, частота захворювань і схильність дитини сезонним інфекціям;
- б) вік дитини, ріст, масу тіла;
- в) мотиваційну та соціальну готовність дитини до навчання в школі;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

18) У існуючій схемі комплексної оцінки стану здоров'я всі діти розділяються:

- а) на дві групи;
- б) на три групи;
- в) на чотири групи;
- г) на п'ять груп.

19) Типова структура занять з фізичної культури:

- а) шикування в шеренгу, комплекс загальнорозвиваючих вправ, ходьба у поєднанні з вправами на відновлення дихання;
- б) лікувально-профілактична робота, фізіологічно доцільний режим дня, систематичне загартування;
- в) підготовча частина, основна частина, заключна частина заняття;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

20) Мета підготовчої частини заняття:

- а) активізація уваги дітей, забезпечення фізіологічної та психічної підготовки дитячого організму до основних фізичних навантажень;
- б) навчання та вдосконалення основних рухів, розвиток фізичних характеристик дітей;
- в) забезпечення поступового переходу дітей від стану збудження до стану спокою;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

21) Мета основної частини заняття:

- а) активізація уваги дітей, забезпечення фізіологічної та психічної підготовки дитячого організму до основних фізичних навантажень;
- б) навчання та вдосконалення основних рухів, розвиток фізичних характеристик дітей;
- в) забезпечення поступового переходу дітей від стану збудження до стану спокою;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

22) Мета заключної частини заняття:

- а) активізація уваги дітей, забезпечення фізіологічної та психічної підготовки дитячого організму до основних фізичних навантажень;
- б) навчання та вдосконалення основних рухів, розвиток фізичних

характеристик дітей;

в) забезпечення поступового переходу дітей від стану збудження до стану спокою;

г) усі зазначені відповіді правильні.

23) День здоров'я проводиться в ЗДО:

а) 1 раз на тиждень;

б) 1 раз на місяць;

в) 1 раз на 3 місяці;

г) 1 раз на рік;

д) 2 рази на рік.

24) Особистісний компонент (мотиваційна готовність) – це:

а) наявність запасу конкретних знань так і базового кругозору, розумових вмінь для спроможності виділити навчальне завдання і виконати його;

б) спроможність до регуляції дитиною власної поведінки та емоційних виявів відповідно до навчальних ситуацій та соціальних вимог, здатність довільно спрямовувати свою психічну діяльність, формування емоційної зрілості;

в) наявність позитивного ставлення до перспективи шкільного навчання, стійкого бажання навчатись в школі;

г) спроможність дитини адаптуватись до нових соціальних умов шкільного навчання, прийняти на себе навчальні обов'язки, прийняти нову соціальну позицію - становища школяра, налагоджувати ефективне спілкування з новими дорослими та ровесниками.

25) Особистісна готовність включає в себе:

а) сформовану довільну поведінку, об'єктивну самооцінку та мотивацію (пізнавальну та соціальну, з переважанням соціальної), виявлення активності, ініціативності, самостійності, вміння брати на себе відповідальність з результати власної навчальної діяльності, регулювати власну діяльність;

б) адекватність дитини, її здатність жити і розвиватися в соціальному оточенні, мати відповідні навички комунікації, соціальну компетентність (вербальну активність, виконання вимог та дотримання правил поведінки, відстоювання власної позиції, прийняття рішень, орієнтація у просторі та часі);

в) рівень розвитку пізнавальної сфери дошкільника і загальний рівень розумового розвитку дитини, важливим показником якого є системність уявлень, знань про довкілля, життя природи, деякі соціальні явища;

г) потребу в соціальній відповідності (“гарний - поганий”, “добрий - злий”, “вірний - невірний” тощо), здатність співпереживати, емоційну децентрацію.

26) Особистісна готовність проявляється:

а) у стабілізації взаємин з однолітками, утворення “дитячого суспільства”, оформленні дитячої субкультури з притаманною їй територією, правилами співжиття, інтересами, ролями, перевагами, пріоритетними цінностями, соціальним статусом кожного її члена;

б) у формуванні в дитини початкових умінь у області навчальної діяльності, зокрема, уміння виділити навчальну задачу і перетворити її на самостійну мету діяльності;

в) у регулюванні дитиною своєї поведінки, виражене у вмінні переборювати труднощі при досягненні мети;

г) у ставленні дошкільняти до навчання, вчителя, самого себе.

27) Пізнавальні мотиви 6-річних першокласників:

а) нестійкі, ситуативні;

б) стійкі, сформовані;

в) залежать від вчителя та батьків.

28) Розрізняють дошкільників з такими типами ставлення до перспективи майбутнього навчання в школі:

а) неproblemні, problemні, середні;

б) позитивна мотивація, негативне ставлення, індиферентне (байдуже ставлення);

в) завищене очікування від школи, занижене очікування, середнє очікування від школи.

29) Причиною неуспішного навчання маленьких учнів частіше буває:

а) недостатній вольовий розвиток;

б) недостатній інтелектуальний розвиток;

в) фізична слабкість;

г) усі відповіді правильні.

30) По завершенні дошкільного віку має скластися така форма спілкування дитини і дорослих, як:

а) позаситуативно-особистісне спілкування;

б) міжособистісне спілкування;

в) особистісно-групове спілкування;

г) усі відповіді правильні.

31) Складові особистісної готовності дитини до школи:

а) вміння підпорядковувати власні дії виконанню навчального завдання, поступатися, якщо це необхідно, своїми бажаннями, адекватно сприймати позицію вчителя, його професійну роль;

б) вміння дитини будувати стосунки з однолітками, брати на себе відповідальність, роль лідера, доброзичливо ставитися до всіх дітей;

в) розвиток самосвідомості, тобто розуміння дитиною того, що вона собою являє, які здібності має, як до неї ставляться інші люди;

г) усі відповіді правильні.

32) Значна частина труднощів у навчанні шестирічок пов'язана з тим, що:

- а) тривалість уроків у школі значно більша за тривалість занять в ЗДО;
- б) діти не можуть довго слухати і чути педагога, розуміти й утримувати завдання, зосереджуватися на навчальній дії;
- в) завдань на уроці в школі є значно більше ніж на занятті в ЗДО;
- г) усі відповіді правильні.

33) Самооцінка дітей старшого дошкільного віку як правило:

- а) нормальна;
- б) занижена;
- в) завищена.

34) Соціальний компонент готовності дитини до школи – це:

- а) як наявність запасу конкретних знань так і базового кругозору, розумових вмінь для спроможності виділити навчальне завдання і виконати його;
- б) спроможність до регуляції дитиною власної поведінки та емоційних виявів відповідно до навчальних ситуацій та соціальних вимог, здатність довільно спрямовувати свою психічну діяльність, формування емоційної зрілості;
- в) наявність позитивного ставлення до перспективи шкільного навчання, стійкого бажання навчатись в школі;
- г) спроможність дитини адаптуватись до нових соціальних умов шкільного навчання, прийняти на себе навчальні обов'язки, прийняти нову соціальну позицію - становища школяра, налагоджувати ефективне спілкування з новими дорослими та ровесниками.

35) Соціальна готовність включає в себе:

- а) сформовану довільну поведінку, об'єктивну самооцінку та мотивацію (пізнавальну та соціальну, з переважанням соціальної), виявлення активності, ініціативності, самостійності, вміння брати на себе відповідальність з результати власної навчальної діяльності, регулювати власну діяльність;
- б) адекватність дитини, її здатність жити і розвиватися в соціальному оточенні, мати відповідні навички комунікації, соціальну компетентність (вербальну активність, виконання вимог та дотримання правил поведінки, відстоювання власної позиції, прийняття рішень, орієнтація у просторі та часі);
- в) рівень розвитку пізнавальної сфери дошкільника і загальний рівень розумового розвитку дитини, важливим показником якого є системність уявлень, знань про довкілля, життя природи, деякі соціальні явища;
- г) потребу в соціальній відповідності (“гарний - поганий”, “добрий - злий”, “вірний - невірний” тощо), здатність співпереживати, емоційну децентрацію.

36) Соціальна готовність проявляється:

- а) у стабілізації взаємин з однолітками, утворення “дитячого суспільства”, оформленні дитячої субкультури з притаманною їй територією, правилами співжиття, інтересами, ролями, перевагами, пріоритетними цінностями, соціальним статусом кожного її члена;
- б) у формуванні в дитини початкових умінь у області навчальної діяльності,

зокрема, уміння виділити навчальну задачу і перетворити її на самостійну мету діяльності;

в) у регулюванні дитиною своєї поведінки, виражене у вмінні переборювати труднощі при досягненні мети;

г) у ставленні дошкільняти до навчання, вчителя, самого себе.

37) Соціалізація – це:

а) повернення особи в суспільство;

б) відлучення особи від старих цінностей, норм, ролей і правил поведінки;

в) навчання новим цінностям, нормам, ролям і правилам поведінки замість старих;

г) процес включення індивіда до системи соціальних зв'язків та відносин, його активної взаємодії з оточенням, у результаті якої він засвоює зразки поведінки, соціальні норми і цінності.

38) Соціалізація – це процес:

а) швидкий, не потребує докладання зусиль;

б) складний і тривалий;

в) шкідливий і непотрібний.

39) Соціалізація, що відбувається у дитинстві, називається:

а) нульовою соціалізацією;

б) первинною соціалізацією;

в) вторинною соціалізацією;

г) десоціалізацією.

40) Соціальна адаптація — це:

а) стан суспільства, за якого забезпечується номінальний рівень соціальних умов та соціальних благ – матеріальних, санітарно-епідеміологічних, екологічних, психологічних;

б) процес розпаду внутрішньої структури соціальної групи або соціальної системи;

в) процес пристосування індивіда до умов життєдіяльності, до рольових функцій та норм поведінки, до форм соціальної взаємодії, що склалися у спільноті, до якої інтегрується індивід;

г) порушення психічного розвитку індивіда, для якого характерна різка втрата набутих навичок.

41) Агенти соціалізації дитини:

а) сім'я;

б) ЗДО;

в) школа;

г) усі відповіді правильні.

42) Інтеріоризація – це:

- а) повернення особи в суспільство;
- б) відлучення особи від старих цінностей, норм, ролей і правил поведінки;
- в) навчання новим цінностям, нормам, ролям і правилам поведінки замість старих;
- г) процес включення соціальних норм і цінностей до внутрішнього світу людини, тобто заміни зовнішніх санкцій самоконтролем.

43) Зміст процесу соціалізації як педагогічного явища розглядають як ряд взаємозв'язаних компонентів:

- а) комунікативний, пізнавальний, поведінковий, ціннісний;
- б) інтелектуальний, емоційно-вольовий, соціальний, мотиваційний;
- в) когнітивний, правовий, інформаційний, психологічний.

44) Інтелектуальний компонент готовності дитини до школи – це:

- а) наявність запасу конкретних знань так і базового кругозору, розумових вмінь для спроможності виділити навчальне завдання і виконати його;
- б) спроможність до регуляції дитиною власної поведінки та емоційних виявів відповідно до навчальних ситуацій та соціальних вимог, здатність довільно спрямовувати свою психічну діяльність, формування емоційної зрілості;
- в) наявність позитивного ставлення до перспективи шкільного навчання, стійкого бажання навчатись в школі;
- г) спроможність дитини адаптуватись до нових соціальних умов шкільного навчання, прийняти на себе навчальні обов'язки, прийняти нову соціальну позицію - становища школяра, налагоджувати ефективне спілкування з новими дорослими та ровесниками.

45) Інтелектуальна готовність включає в себе:

- а) сформовану довільну поведінку, об'єктивну самооцінку та мотивацію (пізнавальну та соціальну, з переважанням соціальної), виявлення активності, ініціативності, самостійності, вміння брати на себе відповідальність з результати власної навчальної діяльності, регулювати власну діяльність;
- б) адекватність дитини, її здатність жити і розвиватися в соціальному оточенні, мати відповідні навички комунікації, соціальну компетентність (вербальну активність, виконання вимог та дотримання правил поведінки, відстоювання власної позиції, прийняття рішень, орієнтація у просторі та часі);
- в) рівень розвитку пізнавальної сфери дошкільника і загальний рівень розумового розвитку дитини, важливим показником якого є системність уявлень, знань про довкілля, життя природи, деякі соціальні явища;
- г) потребу в соціальній відповідності (“гарний - поганий”, “добрий - злий”, “вірний - невірний” тощо), здатність співпереживати, емоційну децентрацію.

46) Інтелектуальна готовність проявляється:

- а) у стабілізації взаємин з однолітками, утворення “дитячого суспільства”, оформленні дитячої субкультури з притаманною їй територією, правилами співжиття, інтересами, ролями, перевагами, пріоритетними цінностями,

соціальним статусом кожного її члена;

б) у формуванні в дитини початкових умінь у області навчальної діяльності, зокрема, уміння виділити навчальну задачу і перетворити її на самостійну мету діяльності;

в) у регулюванні дитиною своєї поведінки, виражене у вмінні переборювати труднощі при досягненні мети;

г) у ставленні дошкільняти до навчання, вчителя, самого себе.

47) Інтелект – це:

а) загальна здатність до пізнання і рішення проблем, визначає успішність будь-якої діяльності і є основою інших здібностей;

б) система усіх пізнавальних здібностей індивіда: відчуття, сприйняття, пам'яті, мислення, уяви;

в) здатність до рішення проблем без проб і помилок «в умі»;

г) усі відповіді правильні.

48) Виділяють такі форми інтелектуальної поведінки:

а) логіко-математичний, просторовий, лінгвістичний;

б) вербальний інтелект, здатність вирішувати проблеми, практичний інтелект;

в) емоційний, музичний, міжособистісний;

г) усі відповіді правильні.

49) До інтелектуальної сфери особистості належать такі пізнавальні процеси:

а) пам'ять, відчуття, сприймання, мислення, увага, уява, мовлення;

б) генетичний, освітній, інформаційний, феноменологічний;

в) орієнтування в просторі, уміння робити логічні висновки, критичне мислення;

г) усі відповіді правильні.

50) У дошкільньому віці дитина може вирішувати життєві задачі трьома способами:

а) вербально-логічним, візуально-просторовим і моторно-руховим;

б) наочно-дієвим, наочно-образним і шляхом логічного міркування, що спирається на поняття;

в) міжособистісним, внутрішньособистісним і емоційним.

51) У вітчизняній педагогіці при вивченні інтелектуального компоненту психологічної готовності до школи акцент робиться на:

а) на суму засвоєних дитиною знань;

б) на рівень розвитку інтелектуальних процесів;

в) усі відповіді правильні.

52) Провідним в інтелектуальній готовності дитини до школи є:

- а) розвиток дрібної моторики руки;
- б) розвиток зорово-рухових координації;
- в) розвиток мовлення;
- г) усі відповіді правильні.

53) Аналіз – це:

- а) виділення властивостей об'єкта, виділення об'єкта із групи або виділення групи об'єктів за певною ознакою;
- б) об'єднання різних елементів (ознак, властивостей) у єдине ціле;
- в) побудова впорядкованих зростаючих або спадаючих рядів;
- г) усі відповіді правильні.

54) Емоційно-вольовий компонент готовності дитини до школи – це:

- а) наявність запасу конкретних знань так і базового кругозору, розумових вмінь для спроможності виділити навчальне завдання і виконати його;
- б) спроможність до регуляції дитиною власної поведінки та емоційних виявів відповідно до навчальних ситуацій та соціальних вимог, здатність довільно спрямовувати свою психічну діяльність, формування емоційної зрілості;
- в) наявність позитивного ставлення до перспективи шкільного навчання, стійкого бажання навчатись в школі;
- г) спроможність дитини адаптуватись до нових соціальних умов шкільного навчання, прийняти на себе навчальні обов'язки, прийняти нову соціальну позицію - становища школяра, налагоджувати ефективне спілкування з новими дорослими та ровесниками.

55) Емоційно-вольова готовність включає в себе:

- а) сформовану довільну поведінку, об'єктивну самооцінку та мотивацію (пізнавальну та соціальну, з переважанням соціальної), виявлення активності, ініціативності, самостійності, вміння брати на себе відповідальність з результати власної навчальної діяльності, регулювати власну діяльність;
- б) адекватність дитини, її здатність жити і розвиватися в соціальному оточенні, мати відповідні навички комунікації, соціальну компетентність (вербальну активність, виконання вимог та дотримання правил поведінки, відстоювання власної позиції, прийняття рішень, орієнтація у просторі та часі);
- в) рівень розвитку пізнавальної сфери дошкільника і загальний рівень розумового розвитку дитини, важливим показником якого є системність уявлень, знань про довкілля, життя природи, деякі соціальні явища;
- г) потребу в соціальній відповідності (“гарний - поганий”, “добрий - злий”, “вірний - невірний” тощо), здатність співпереживати, емоційну децентрацію.

56) Емоційно-вольова готовність проявляється:

- а) у стабілізації взаємин з однолітками, утворення “дитячого суспільства”, оформленні дитячої субкультури з притаманною їй територією, правилами співжиття, інтересами, ролями, перевагами, пріоритетними цінностями,

соціальним статусом кожного її члена;

б) у формуванні в дитини початкових умінь у області навчальної діяльності, зокрема, уміння виділити навчальну задачу і перетворити її на самостійну мету діяльності;

в) у регулюванні дитиною своєї поведінки, виражене у вмінні переборювати труднощі при досягненні мети;

г) у ставленні дошкільняти до навчання, вчителя, самого себе.

57) Емоція – це:

а) жадова діяльності, якої-небудь дії;

б) діяльність яка характеризується ризикованими вчинками заради досягнення легкого успіху;

в) діяльність з оцінювання інформації про зовнішній і внутрішній світ, яка потрапляє до мозку.

58) Емоція оцінює дійсність і доводить свою оцінку до відома організму мовою:

а) логіки;

б) переживань;

в) розсудливості;

г) переконання.

59) Усвідомлення дитиною своїх почуттів і емоційних проявів та керування ними відбувається за допомогою:

а) думок;

б) дій;

в) мовлення;

г) дорослих.

60) У старшому дошкільному віці емоційна поведінка набуває нових якостей:

а) дитина втрачає безпосередність і не виражає своїх емоцій;

б) дитина починає стриманіше проявляти свої емоції;

в) дитина починає експресивніше проявляти свої емоції;

г) дитина не володіє своїми емоціями.

61) Фрустрація – це:

а) емоційною реакцією на перешкоду на шляху до досягнення усвідомленої мети;

б) це стан високого емоційного піднесення, радості або щастя, який може супроводжуватися відчуттям ентузіазму або захоплення;

в) велике збудження, хвилювання, викликане якоюсь подією, боротьбою інтересів навколо якоїсь справи, питання.

г) усі відповіді правильні.

62) Якщо стан фрустрації часто повторюється в ранньому дитинстві то може у дитини закріпити:

- а) млявість, байдужість, безініціативність;
- б) агресивність, заздрисність, озлобленість
- в) усі відповіді правильні.

63) Глоричні види емоцій:

- а) виникають на основі потреби в сприянні, допомозі;
- б) пов'язані в потребі спілкування;
- в) пов'язані з потребою в самосвідомості.

64) Психологічну готовність старших дошкільників до навчання у школі можна визначати за допомогою:

- а) глибинної діагностики;
- б) smart-діагностики;
- в) психолого-педагогічної діагностики;
- г) експрес-діагностики.

65) Діагностика дитини до школи включає в себе:

- а) один блок;
- б) дві частини;
- в) три частини;
- г) чотири частини.

66) Перелік методик діагностування і «сценарій» бесіди залежать від того, де саме відбувається спілкування практичного психолога з дитиною, — у дитячому садку чи в школі:

- а) так;
- б) ні;

67) Діагностування майбутніх першокласників відбувається у ЗДО:

- а) в січні-лютому;
- б) в лютому-березні;
- в) в березні-квітні;
- г) в квітні-травні.

68) Дитині на момент діагностування має виповнитися:

- а) не менше 5 років;
- б) не менше 5 років 6 місяців;
- в) не менше 5 років 9 місяців;
- г) не менше 6 років.

69) Психологічне обстеження має тривати не більше:

- а) 15 хв;
- б) 30 хв;

- в) 45 хв;
- г) 60 хв.

70) Діагностування майбутнього першокласника відбувається:

- а) колективно;
- б) в груповій формі;
- в) індивідуально;
- г) за рішенням батьківського комітету.

71) Під час виконання завдань:

- а) слід в м'якій формі вказувати дитині на її помилки;
- б) слід чітко вказувати дитині на її помилки;
- в) слід чітко вказувати батькам на помилки дитини;
- г) слід говорити дитині, що вона все робить правильно незалежно від реального результату.

72) Під час діагностування дитини психолог:

- а) не звертає увагу на батьків;
- б) залучає батьків до виконання завдань дитиною;
- в) дає батькам завдання заповнити анкети, заяву тощо, щоб не впливали на відповіді дитини;
- г) батьки не допускаються в кабінет для тестування.

73) Після того як дитина закінчить виконання всіх завдань, із батьками обговорюються результати діагностики щодо готовності їхньої дитини до навчання в школі:

- а) так;
- б) ні;

74) Як найбільш загальний результат розвитку дитини і показник його адекватності, у кінці вікового періоду у дошкільнят формується інтегральне особистісне новоутворення:

- а) психологічна готовність до навчання в школі;
- б) шкільна зрілість дошкільнят;
- в) фізична готовність дитини до навчання в школі.

75) Шкільна зрілість дошкільняти це:

- а) прийнятний рівень фізичного і психічного розвитку шестирічної дитини, що забезпечує її адекватне пристосування до умов шкільного навчання;
- б) можливість дитини висіди 35 хв. на уроці;
- в) уміння слухати і виконувати вимоги педагога;
- г) уміння розрізняти спілкування із педагогом і однолітками.

76) Шкільна зрілість дошкільників складається з:

- а) когнітивного та емоційного компонентів дитини;

- б) соціального та мотиваційного компонентів дитини;
- в) фізичного та психологічного компонентів дитини;
- г) інтелектуального компоненту дитини.

77) Основною метою визначення психологічної готовності до шкільного навчання є:

- а) формування фізичної готовності дитини до школи;
- б) відвідування психолога та, за потреби, сімейна терапія;
- в) профілактика шкільної дезадаптації;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

78) Шкільна адаптація – це:

- а) уникнення булінгу у шкільному колективі;
- б) перебудова пізнавальної, мотиваційної та емоційно-вольової сфер дитини при переході до систематичного організованого шкільного навчання;
- в) швидко навчитися читати, писати і рахувати, щоб не відставати у школі;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

79) Мета адаптаційного періоду:

- а) створити психолого-педагогічні умови, які б забезпечили сприятливий перебіг пристосування першокласників до шкільного навчання і життя;
- б) навчитися читати та писати;
- в) згуртувати дітей в єдиний колектив;
- г) створити батьківський комітет і вирішити усі організаційні питання.

80) Є такі види адаптації:

- а) первинна, вторинна, третинна;
- б) біологічна (фізіологічна), психологічна, соціальна;
- в) когнітивна, емоційна, вольова;
- г) адекватна, неадекватна.

81) Біологічна адаптація – це:

- а) уникнення булінгу в дитячому колективі;
- б) процес, за допомогою якого дитина група досягають стану соціальної рівноваги, відсутності переживання конфлікту із оточуючими людьми;
- в) пристосування до нової системи вимог, пов'язаних з виконанням навчальної діяльності;
- г) пристосування організму дитини до нового режиму навчання й життя.

82) Рівні адаптації дітей до школи:

- а) високий, середній, низький;
- б) первинний, вторинний, третинний;
- в) адекватний, неадекватний;
- г) успішний, неуспішний.

83) Тривалість адаптаційного періоду залежить від:

- а) стану здоров'я та розумового розвитку дитини;
- б) рівня розвитку адаптаційних механізмів;
- в) досвід спілкування з дорослими та однолітками;
- г) усі зазначені відповіді правильні.

84) Дитяча гра – це:

- а) штучна діяльність дитини, яка відбувається заради певної зовнішньої мети;
- б) вид діяльності, яка є самоціллю в дитинстві;
- в) дитяча «робота», яка часто потребує обережності і концентрування уваги;
- г) діяльність, спрямована на орієнтування в предметній і соціальній дійсності, в якій дитина відображає враження від їх пізнання.

85) Коли дитина грається, її увага має бути спрямована:

- а) на процес;
- б) на результат, який вона задає собі сама;
- в) на результат, який задає їй дорослий;
- г) усі відповіді правильні.

86) Дитяча гра:

- а) відбувається за межами повсякденної реальності і має бути вільною від наслідків і ризиків;
- б) це пасивне переживання, де дитина – спостерігач;
- в) це, коли слідує чужим задумам і правилам.
- г) усі відповіді правильні.

87) Гра як провідна діяльність виникає тоді,

- а) коли дитині треба іти до школи;
- б) коли батьки чи педагоги планують на це час і підбирають відповідне середовище;
- в) коли дитина прагне активно увійти у життя дорослих, проте ще не має для цього потрібних знань, умінь, здібностей;
- г) усі відповіді правильні.

88) За мотиваційними критеріями ігри поділяються на:

- а) психо-чуттєві (сенсорні), рухові, соціальні, розважальні;
- б) рухливі, малорухливі, інтелектуальні, музичні; сюжетно-рольові, забави, атракціони, конкурси;
- в) дидактичні, інтелектуальні, обрядові.

89) За змістово-процесуальними критеріями ігри поділяються на:

- а) психо-чуттєві (сенсорні), рухові, соціальні, розважальні;
- б) рухливі, малорухливі, інтелектуальні, музичні; сюжетно-рольові, забави, атракціони, конкурси;

в) дидактичні, інтелектуальні, обрядові.

90) Психо-чуттєві (сенсорні) ігри, це ігри:

а) які здійснюють тілесний розвиток дитини, формують такі необхідні якості, як спритність, гнучкість, силу, швидкість, координацію рухів;

б) які сприяють соціалізації дитини в процесі спілкування, виконанню необхідних правил, вироблення моральних рис;

в) які сприяють розвитку гостроти сприймання, мислення і пізнання навколишнього світу, що є основою для набуття знань, умінь.

91) Дидактична гра – це:

а) розігрування в особах літературного твору, відтворення за допомогою виражальних засобів (інтонації, міміки, жестів, пози, ходи) конкретних образів;

б) образна гра за певним задумом дітей, який розкривається через відповідні події (сюжет, фабула) і розігрування ролей;

в) це гра, спрямована на формування у дитини потреби в знаннях, активного інтересу до того, що може стати їх новим джерелом.

92) Сюжетно-рольова гра – це:

а) розігрування в особах літературного твору, відтворення за допомогою виражальних засобів (інтонації, міміки, жестів, пози, ходи) конкретних образів;

б) образна гра за певним задумом дітей, який розкривається через відповідні події (сюжет, фабула) і розігрування ролей;

в) це гра, спрямована на формування у дитини потреби в знаннях, активного інтересу до того, що може стати їх новим джерелом.

93) Театралізована гра – це:

а) розігрування в особах літературного твору, відтворення за допомогою виражальних засобів (інтонації, міміки, жестів, пози, ходи) конкретних образів;

б) образна гра за певним задумом дітей, який розкривається через відповідні події (сюжет, фабула) і розігрування ролей;

в) це гра, спрямована на формування у дитини потреби в знаннях, активного інтересу до того, що може стати їх новим джерелом.

94) Дитина з особливими освітніми потребами — це:

а) це людина до 18 років, що потребує додаткової підтримки в освітньому процесі;

б) це людина до 16 років, що потребує додаткової підтримки в освітньому процесі;

в) це людина до 14 років, що потребує додаткової підтримки в освітньому процесі;

г) це дитина, що навчається у початковій школі і потребує додаткової підтримки в освітньому процесі.

95) Діти-мігранти належать до дітей з особливими освітніми потребами:

- а) так;
- б) ні.

96) Інклюзивне навчання – це:

- а) спосіб організації освітнього процесу дітей самостійно їхніми батьками;
- б) навчання дитини в домашніх умовах без відвідування загальноосвітньої школи;
- в) система освітніх послуг, гарантованих державою, що базується на принципах недискримінації, врахування багатоманітності людини, ефективного залучення та включення до освітнього процесу всіх його учасників;
- г) усі відповіді правильні.

97) Інклюзивне освітнє середовище – це:

- а) осередок творчості, досліджень, нових відкриттів та вражаючих експериментів;
- б) сукупність умов, способів і засобів їх реалізації для спільного навчання, виховання та розвитку здобувачів освіти з урахуванням їхніх потреб та можливостей;
- в) сукупність зовнішніх умов, факторів, впливів, способів навчання і виховання, необхідних для успішного функціонування освіти.

98) Нормативи наповнюваності груп ЗДО компенсуючого типу:

- а) 15;
- б) 20;
- в) 6;
- г) 8;
- д) затверджуються центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

99) Максимальна наповнюваність інклюзивних груп, осіб:

- а) 15;
- б) 20;
- в) 6;
- г) 8.

100) Кількість дітей з особливими освітніми потребами в інклюзивних групах, осіб:

- а) 5-7;
- б) 1-3;
- в) 3-5;
- г) 7-10.

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка	Оцінка за шкалою ECTS	
		оцінка	пояснення
90-100	Відмінно	A	відмінне виконання
82-89	Дуже добре	B	вище середнього рівня
75-81	Добре	C	загалом хороша робота
67-74	Задовільно	D	непогано
60-66	Достатньо	E	виконання відповідає мінімальним критеріям
1-59	Незадовільно	Fx	необхідне перескладання

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Антонюк В.З., Алєндарь Н.І. Гра як засіб формування готовності дітей до навчання в школі. *Педагогічний часопис Волині : науковий журнал*. 2020. №1 (16). С.52-59
2. Антонюк, В. Антонюк, Н. (2022). Теоретичні аспекти формування соціальної готовності дитини старшого дошкільного віку до навчання в НУШ. *Ввічливість. Humanitas*, 3, 11–18, doi: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2022.3.2>
3. Богуш А. Головні аспекти підготовки дітей до школи : педагогічна спадщина В. К. Котирло. *Дошкільне виховання : щомісяч. наук.-метод. журн. для педагогів і батьків*. 2011. К. С. 2-4
4. Большакова І.І. Майбутні першокласники : формування мотивації навчання. *Початкова освіта. Шкільний світ : Перша українська газета для першого вчителя*. 2011. N 48. С. 13-16
5. Дитина. Програма виховання і навчання дітей від двох до семи років / наук. кер. проекту: О.В. Огневюк, К.І. Волинець; наук. кер. програмою О.В. Проскура, Л.П. Кочина, В.У. Кузьменко, Н.В. Кудикіна; авт. кол. Г.В. Беленька, Е.В. Белкіна, О.Л. Богініч [та ін.] / Мін. осв. і наук., мол. та спорту України, Головн. упр. .- К.: КМІУВ ім. Б.Грінченка, 2012. – 492 с.
6. Жовнер С., Бобро О., Погребняк Т. Системний підхід до забезпечення наступності і перспективності між дошкільним закладом і школою. *Вихователь – методист*, 2011. №4. С.16-33.
7. Назаренко Г. І. Шестирічна дитина в школі: Методичні рекомендації для вихователів дошкільних закладів; учителів початкових класів та батьків. Х.: ХОНМІБО, 2019. 32 с.
8. Рожок Т., Харматова В. Забезпечення наступності між дошкільним навчальним закладом та початковою школою. *Вихователь-методист*, 2012. №8. С.43-46.
9. Стратілат І. Знайомтеся - старший дошкільник. *Початкова освіта. Шкільний світ : Перша українська газета для першого вчителя*. 2017. N 48. С. 10-12
10. Іщенко Л. Наступність в екологічному вихованні: (старш.дошкільників та молодших школярів). *Початкова школа*. 2018. N9. С.31-34.
11. Коваленко Олена. Проблеми наступності дошкільної і початкової освіти: теоретико-методологічний аспект. *Початкова освіта. Шкільний світ : Перша українська газета для першого вчителя*. 2018. N 48. С. 3-6
12. Коваленко О. В. Теоретико-методологічні проблеми наступності дошкільної і початкової освіти . *Наука і освіта : наук.-практ. журн. Півд. наук. Центру АПН України*. 2011. № 4. С. 190-194.
13. Ліждвой Л. Взаємозв'язок і взаємоузгодженість: наступність дошкільної та початкової освіти . *Дошкільне виховання : щомісяч. наук.-метод, журн*. 2011.

N11.C.16-20

14. Пісоцька Л.С. Психологічні фактори наступності дошкільної і початкової загальної освіти: Підготовка дітей до школи: Наступність і перспективність: зб. В.І. Войтенко, Л.А. Грицюк, 2002.С. 18-20.

Навчально-методичне видання

Антонюк Володимир Зіновійович
Антонюк Надія Анатоліївна

Нормативні засади організації дошкільної освіти.

Збірник тестових завдань

Друкується в авторській редакції

Комп'ютерний набір, верстка, друк: Антонюк В.З.

Формат 60×84/16; Ум. друк. арк. 3,50

Наклад 50 прим. Гарнітура Times.